ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 24ης Σεπτεμβρίου 1987 *

Στην υπόθεση 340/85,

Acciaierie e Ferriere di Porto Nogaro SpA, εταιρία ιταλικού δικαίου, με έδρα το San Giorgio di Nogaro (Udine), νομίμως εκπροσωπούμενη από το διευθύνοντα σύμβουλό της Francesco Marano, με πληρεξούσιο δικηγόρο τον Fabrizio Massoni, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον André Elvinger, δικηγόρο, 15, Côte d' Eich,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Sergio Fabro, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον καθηγητή Paolo De Caterini, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται, κυρίως, η ακύρωση της από 9 Οκτωβρίου 1985 απόφασης της Επιτροπής, με την οποία επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα εταιρία πρόστιμο για υπέρβαση των ποσοστώσεων παραγωγής και παραδόσεως προϊόντων σιδήρου και χάλυβα και, επικουρικώς, η μείωση του εν λόγω προστίμου,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

συγκείμενο από τους F. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, G. Bosco και R. Joliet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 12ης Μαΐου 1987,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 18ης Ιουνίου 1987,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 14 Νοεμβρίου 1985, η εταιρία Acciaierie e Ferriere di Porto Nogaro SpA (στο εξής: Porto Nogaro), εγκατεστημένη στο San Giorgio di Nogaro (Udine), άσκησε, δυνάμει του άρθρου 36, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή με την οποία ζητεί, κυρίως, την ακύρωση της από 9 Οκτωβρίου 1985 απόφασης με την οποία η Επιτροπή της επέβαλε πρόστιμο 217 650 ECU, που υπολογίστηκε με συντελεστή 50 ECU ανά τόνο υπερβάσεως, διότι, κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1983, υπερέβη κατά 1 765 τόνους την ποσόστωσή της παραγωγής για τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής (κατηγορίας V), κατά 2 484 τόνους την ποσόστωσή της παραγωγής για τους εμπορικούς χάλυβες (κατηγορία VI) και κατά 522 τόνους την ποσόστωσή της παράδόσεως για την τελευταία αυτή κατηγορία. Επικουρικώς, με την προσφυγή ζητείται η μείωση του επιβληθέντος προστίμου.

2 Τα πραγματικά περιστατικά, οι λόγοι και τα επιχειρήματα της Porto Nogaro, καθώς και τα επιχειρήματα που ανέπτυξε η Επιτροπή προς υπεράσπισή της, περιλαμβάνονται στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

3 Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, η Porto Nogaro, η οποία δεν αμφισβητεί τα μεγέθη υπερβάσεων που διαπίστωσε η Επιτροπή, προέβαλε δύο λόγους.

4 Πρώτον, με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο η Porto Nogaro προέβαλε ότι, κοινοποιώντας την απόφαση περί μεταφοράς στο τέλος του πρώτου τριμήνου του 1983 και περιορίζοντας τη μεταφορά στο τρίμηνο αυτό, η Επιτροπή της στέρησε τη δυνατότητα να επωφεληθεί από την απόφαση αυτή. Αν η μεταφορά δεν είχε περιοριστεί κατ' αυτό τον τρόπο, δεν θα είχε σημειωθεί υπέρβαση κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1983.

5 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο λόγος αυτός ισοδυναμεί με αμφισβήτηση του κύρους της απόφασης της 2ας Μαρτίου 1983, η οποία, εφόσον δεν προσβλήθηκε εντός της προβλεπόμενης από τη Συνθήκη προθεσμίας, κατέστη απρόσβλητη. Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι προσφεύγων δεν μπορεί, επ' ευκαιρία προσφυγής ακυρώσεως που στρέφεται κατά ατομικής αποφάσεως, να προβάλει κατ' ένσταση την έλλειψη νομιμότητας άλλων ατομικών αποφάσεων των οποίων ήταν ο αποδέκτης και οι οποίες έχουν καταστεί απρόσβλητες. Επομένως, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

6 Δεύτερον, με το υπόμνημα απαντήσεως η Porto Nogaro προέβαλε ότι η σιωπή της Επιτροπής, όσον αφορά την αίτησή της για μεταφορά των ποσοστώσεων στο δεύτερο τρίμηνο του 1983, ισοδυναμούσε με σιωπηρή συναίνεση με αποτέλεσμα την εξάλειψη των υπερβάσεων για τις οποίες επιβλήθηκε το πρόστιμο.

7 Πρέπει να υπομνηστεί ότι κατά το άρθρο 42, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου, η προβολή νέων ισχυρισμών απαγορεύεται, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά την έγγραφη διαδικασία. Εφόσον η Porto Nogaro δεν απέδειξε ότι ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε τέτοια στοιχεία, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

8 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της 9ης Οκτωβρίου 1985 πρέπει να απορριφθεί.

9 Προς στήριξη του αιτήματός της περί μειώσεως του προστίμου, η Porto Nogaro προβάλλει διάφορα επιχειρήματα.

10 Πρώτον, υποστηρίζει ότι η υπέρβαση της ποσοστώσεώς της παραγωγής στην κατηγορία των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής οφειλόταν στο γεγονός ότι δεν είχε διαβάσει σωστά τα δικά της βιβλία παραγωγής.

11 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό, διότι η Porto Nogaro δεν μπορεί να επικαλεστεί τη δική της συμπεριφορά για να δικαιολογήσει τη μη τήρηση της ποσοστώσεώς της παραγωγής.

12 Δεύτερον, η Porto Nogaro υποστηρίζει ότι είναι άδικο να της επιβληθούν κυρώσεις λόγω των υπερβάσεων κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1983, ενώ δεν θα υπήρχε υπέρβαση αν, σύμφωνα με την αίτησή της, η Επιτροπή είχε μεταφέρει στο δεύτερο τρίμηνο του 1983 τα τμήματα ποσοστώσεων που η προσφεύγουσα δεν είχε παραγάγει. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, λόγω ελλείψεως ρητής αρνητικής απαντήσεως, μπορούσε καλόπιστα να θεωρήσει ότι η αίτησή της είχε γίνει δεκτή.

13 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, όσον αφορά τις ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής, τα επιχειρήματα αυτά είναι αλυσιτελή. Συγκεκριμένα, για την κατηγορία αυτή η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμο μόνο για την υπέρβαση που θα εξακολουθούσε να υπάρχει αν η Επιτροπή είχε πραγματοποιήσει τη μεταφορά στο δεύτερο τρίμηνο του 1983. Εξάλλου, όσον αφορά τους εμπορικούς χάλυβες, τα επιχειρήματα αυτά είναι αβάσιμα. Πράγματι, για την κατηγορία αυτή η Επιτροπή μείωσε τις ποσοστώσεις της Porto Nogaro με απόφαση της 2ας Μαρτίου 1983.

14 Τέλος, η επιχείρηση προβάλλει ότι το πρόστιμο πρέπει να μειωθεί, διότι πρόκειται για την πρώτη της παράβαση της οικείας κανονιστικής ρυθμίσεως.

15 Επί του ζητήματος αυτού, πρέπει να υπομνηστεί ότι το άρθρο 12 της απόφασης 1696/82/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1982, για παράταση του συστήματος επιτήρησης και ποσοστώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα των επιχειρήσεων της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 191, σ. 1), ορίζει στην πρώτη παράγραφο γενικό συντελεστή 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως και στη δεύτερη παράγραφο διασαφηνίζει ότι, σε περίπτωση νέας παραβάσεως, το πρόστιμο μπορεί να φτάσει μέχρι το διπλάσιο του ποσού αυτού ανά τόνο. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι ο συντελεστής 75 ECU εφαρμόζεται κανονικά σε περίπτωση πρώτης παραβάσεως. Πρέπει εξάλλου να υπομνηστεί ότι, εν προκειμένω, ο συντελεστής του προστίμου καθορίστηκε μόνο σε 50 ECU ανά τόνο υπερβάσεως, λόγω « της καταστάσεως αβεβαιότητας κατά το δεύτερο και το τρίτο τρίμηνο του 1983 όσον αφορά την παράταση του συστήματος ποσοστώσεων ». Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, το τελευταίο επιχείρημα της Porto Nogaro πρέπει επίσης να απορριφθεί.

16 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν συντρέχει λόγος μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην Porto Nogaro.

17 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

18 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η Porto Nogaro ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Porto Nogaro στα δικαστικά έξοδα.

Schockweiler Bosco Joliet

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Σεπτεμβρίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

F. Schockweiler